

במקום זה נקרא ענבים, כמו שגאמר (הושע ט) פענבים במדבר וגו', ואלה הם ענבים לבנים. שירה זו היא מעלה על כל שאר השירים של הראשונים. כל השירים שהראשונים אמרו, לא עלו אלא תוך השירים שהמלאכים העליונים אמרו. ואף על גב שהרי פשוטה, אבל כתוב שיר המעלות לדוד. שיר המעלות - שיר שהמלאכים העליונים אומרים, שהם מעלות ודרגות. למי אומרים? לדוד. לבקש טרף ומזון ממנו.

עוד שיר המעלות - כמו שגאמר (תהלים מז) על עלמות שיר. (שיר א) על פן עלמות אהבוך. לדוד - בשביל דוד המלך העליון שמשבח תמיד את המלך העליון. בין שבא שלמה המלך, אמר שיר שהוא עליון למעלה, שגדולי עולם עליונים אומרים למלך העליון שהשלום בלו שלו. כל האומרים שירה לא עולים בשירה זו לומר, אלא אותה שירה שאומרים מלאכי השרת. פרט למלך שלמה שעלה בשירה ההיא למה שגדולים עליונים עמודי עולם אומרים. כל בני העולם במרפבות תחתונות, ושלמה המלך במרפבות עליונות.

ואם תאמר, משה, שעלה בדרגת נבואה ובחביבות לקדוש-ברוך הוא על כל בני העולם, אותה שירה שאמר במרפבות תחתונות היתה ולא עלה יותר - בא וראה, השירה שאמר משה עלתה למעלה ולא למטה. אבל לא אמר שירה כשלמה המלך, ולא היה אדם שעלה בשירה כמו שלמה. משה עלה בתשפחתו למעלה, ותשפחתו היתה לתת תשפחות והודאות למלך העליון שהציל את ישראל ועשה להם נסים

השירים, כמה דאתמר. ואפילו באתר דא אקרי ענבים, כמה דאת אמר (הושע ט) פענבים במדבר וגו', ואלין אינון ענבים תוורין.

שירתא דא איהי מעליא על כל שאר שירין דקדמאי. כל שירין דקדמאי אמרו, לא סליקו אלא גו שירין דמלאכי עלאי אמרי. ואף על גב דהא אוקמוה, אבל כתיב שיר המעלות לדוד, שיר המעלות שיר דמלאכי עלאי אמרי. דאינון מעלות ודרגין. אמרי למאן. לדוד. לבקשא טרפא ומזונא מניה.

הו שיר המעלות, כמה דאת אמר (תהלים מז) על עלמות שיר. (שיר השירים א) על פן עלמות אהבוך. לדוד, בגין דוד מלפא עלאה, דאיהו משבח תדיר למלפא עלאה.

ביון דאתא שלמה מלפא, אמר שיר דאיהו עלאה לעילא. דרברבי עלמא עלאין, קאמרי לגבי מלפא עלאה, דשלמא כלא דיליה. פלהו דאמרי שירתא, לא סליקו בהיא שירתא לומר, אלא ההיא שירתא דמלאכי עלאי קאמרי. בר שלמה מלפא, דסליק בהיא שירתא למה דרברבין עלאין עמודי עלמא קאמרי. כל בני עלמא ברתיכין תתאין, שלמה מלפא ברתיכין עלאין.

ואי תימא, משה דסליק בדרגא דנבואה ובחביבו לגבי קדשא בריך הוא, על כל בני עלמא, ההיא שירתא דקאמר ברתיכין תתאין הוה, ולא סליק יתיר. תא חזי, שירתא דקאמר משה, סליק לעילא ולא לתתא. אבל לא אמר שירתא כשלמא מלפא, ולא הוה בר נש דסליק בשירתא כשלמה.

משה סליק בתושפחתיה לעילא, ותושפחתא דיליה הוה, למיהב תשבחן והודאן למלפא עלאה, דשזיב לון לישראל, ועביד

לון נסין וגבוראן במצרים, ועל ימא. אבל דוד
 מלכא, ושלמה בריה, אמרו שירתא (ד קמ"ה)
 בגוונא אחרא. דוד אשתדל לאתקנא
 עולמתן, ולקשטא לון במטרוניתא,
 לאתחזא מטרוניתא ועולמתהא בשפירו,
 ועל דא אשתדל באינון שירין ותושבחן
 דגבייהו, עד דאתקין וקשיט פלהו עולמתן
 ומטרוניתא.

ביון דאתא שלמה, אשפח למטרוניתא
 מתקשטא, ועולמתהא בשפירו,
 אשתדל למיעל לה לגבי חתן, ואעיל החתן
 לחופה במטרוניתא, ואעיל מלין דרחימו
 ביניהו, בגין לחברא לון פחדא, ולמהוי
 תרווייהו בשלימו חדא בחביבו שלים. ועל
 דא שלמה סליק בתושבחתא עלאה, על כל
 בני עלמא.

משה, זיוג למטרוניתא בהאי עלמא לתתא,
 למהוי בהאי עלמא בזווגא שלים
 בתתאי. שלמה, זיוג לה למטרוניתא בזווגא
 שלימא לעילא, ואעיל החתן לחופה
 בקדמיתא, ולבתר עאל לתרווייהו בהאי
 עלמא, וזמין לון בחדוה בבי מקדשא דאיהו
 בנה.

ואי תימא, היך עייל משה למטרוניתא
 בלחודהא בהאי עלמא, דהא אתחזי
 פרודא. תא חזי, קדשא בריך הוא זיוג לה
 במשה בקדמיתא, ואיהו הוות פלת משה,
 פמה דאתמר. פיון דאזדווגת ביה במשה,
 נחתת בהאי עלמא. בזווגא דהאי עלמא,
 ואתתקנת בהאי עלמא, מה דלא הוות מקדמת
 דנא, ולעולם לא הוות בפרודא.

וגבורות במצרים ועל היס. אבל
 דוד המלך ושלמה בנו אמרו
 שירה בגון אחר. דוד השתדל
 לתקן את העלמות ולקשט אותם
 לגבירה, שתראה הגבירה
 ועלמותיה ביפי, ולכן השתדל
 באותם שרים ותשבחות שאצלם, עד
 שתקן וקשט את כל העלמות ואת
 הגבירה.

ביון שבא שלמה, מצא גבירה
 מקשטת ועלמותיה ביפי,
 השתדל להכניסה לחתן, והכניס
 החתן לחפה עם הגבירה, והכניס
 דברי אהבה ביניהם כדי לחברם
 כאחד ולהיות שניהם בשלמות
 אחת בחביבות שלמה. ולכן
 שלמה עלה בתשבחת עליונה על
 כל בני העולם.

משה זוג את הגבירה בעולם הזה
 למטה להיות בעולם הזה בזיוג
 שלם בתחתונים. שלמה זוג את
 הגבירה בזיוג שלם למעלה,
 והכניס את החתן לחפה
 בראשונה, ואחר כך הכניס את
 שניהם לעולם הזה, וזמנם
 בשמחה בבית המקדש שהוא
 בנה.

ואם תאמר, איך הכניס משה את
 הגבירה לבדה לעולם הזה, שהרי
 נראה בפרוד? בא וראה, הקדוש
 ברוך הוא זוג אותה עם משה
 בתחלה, והיא היתה פלת משה,
 כמו שנתבאר. פיון שהזדווגה עם
 משה, ירדה לעולם הזה בזיוג של
 העולם הזה, והתתקנה בעולם
 הזה מה שלא היתה מקדם לזה,
 ולעולם לא היתה בפרוד.

אבל לא היה אדם בעולם מיום
 שנברא אדם שיכניס אהבה
 וחביבות ודברי זיוג למעלה פרט
 לשלמה המלך שתקן הזיוג

אבל לא הוה בר נש בעלמא מיומא דאתברי אדם, דיעיל רחימו וחביבו,